

Conjunt troglodític de Quintanes

Les Masies de Voltregà

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Mas Quintanes, Quintanes. 08509 Les Masies de Voltregà.
Emplaçament Dins de la finca de Quintanes, en un cingle orientat al nord, hi passa el sender GR-3.

Coordenades:

Latitud: 42.03173
Longitud: 2.19192
UTM Est (X): 433110
UTM Nord (Y): 4653615

Classificació

Número de fitxa 08117-70
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval Contemporani
Segle IX-X
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Caixa de Manlleu. Pl. Fra Bernadi, 24-25. 08560 Manlleu.

Fitxes associades:

[Escola Agrària Quintanes](#)

Autoria de la fitxa Natalia Salazar -ArqueoCat SL-
Data de registre de la fitxa: dl., 20/03/2006 - 01:00

Descripció

Aprofitant uns antics eremitoris excavats al cingle rocós, s'hi va construir als anys 70 una petita capella dedicada als sants màrtirs Llucià i Marcià, qui, segons la llegenda popular, van venir a aquestes coves a amagar-se durant la seva persecució pels romans. El petit oratori (denominat popularment "cova dels sants màrtirs") està fet de formigó estucat i pintat, amb una teulada a doble vessant. A l'interior presenta una volta de mig punt i al mur que s'adossa a la roca es va obrir una fornícula, on trobem una petita talla de fusta policromada dels sants martiritzats a les flames. Al costat es conserven dos receptacles excavats de manera artificial a la roca que presenten les característiques més comunes que defineixen un eremitori: estan ubicats en llocs alts (molts paral·lels estan entre els 500 i els 700m sobre el nivell del mar); solen estar orientats cap al sud o cap a sol ixent; estan excavats en una roca de tipus arenós; els habitacles o fornícules són de caràcter individual i no presenten cap mena de diferenciació interior, sent del tipus més simple; l'accés consisteix en uns quants esglaons buidats artificialment a la roca; a la part superior presenten una lleugera visera.

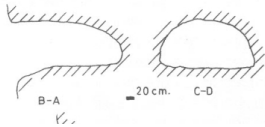
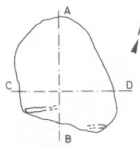
Història

Pel que respecta als eremitoris, les fonts escrites tardoantigues parlen ja d'eremites que s'instal·laven, en el marc del cristianisme primitiu i des de la mateixa Antiguitat Tardana, en aquests habitacles en plena natura per contribuir a l'evangelització del medi rural i també al fenomen de la repoblació a la Catalunya de l'Alta Edat Mitjana. Segons la llegenda popular, en Llucià i en Marcià, eren fills de Vic, i bruixots que, amb les seves arts i amb l'ajut del diable, que els era gran aliat, assolien tot allò que volien. Però, un bon dia, van voler fer-se seva una donzella cristiana, de manera que tot el poder dels bruixots va estavellar-se contra la força d'una creueta que aquella donzella portava penjada al coll. Els bruixots van comprendre que podia més la creu que no pas tots els seus enginys i l'ajut del diable, i van decidir servir Déu. Per purgar els seus errors vana anar a fer penitència a una cova de la muntanya de Santa Llúcia, del terme de Sant Hipòlit de Voltregà, la qual cova la tradició encara assenyala i és anomenada "cova dels sants màrtirs". Havent tornat a Vic després de molts anys de penitència, la gent els anava a trobar i els demanava maleficcis propis de la bruixeria que havien practicat, i en dir ells que ja no feien de bruixots, la gent va descobrir que eren cristians i els van denunciar. Foren convidats a adorar els déus pagans i a practicar una altra vegada la bruixeria, i com que s'hi van negar, els van cremar enmig de la plaça de Vic.

Bibliografia

ENRICH, Jordi; ENRICH, Joan; SALES, Jordina (2000). "Eremitoris rupestres alt-medievals a la Catalunya central: una recerca sobre el cristianisme rural", dins d'Actes del Primer Congrés d'Arqueologia Medieval i Moderna a Catalunya, Ed. Associació Catalana per a la Recerca en Arqueologia Medieval (ACRAM), pp. 260-281. AMADES, Joan (1950): *Costumari Català*. El curs de l'any, Vol. V., Salvat Editores, Barcelona, pp. 522.

Roc Foradat de Ca N'Espanyol
(Els Prats de Rei, Anoia)